HVA VI KREVER.

For alle gode nordmenn blant kommunale lönnstakere har det vært en selvfölgelig ting under hele okkupasjonen å fölge de paroler som er gitt fra ansvarlig hold. Desto sterkere stempler de seg selv de svikere som for å oppnå en liten ökonomisk vinning har sökt om lönnsforhöyelse. Vi sikter her til lönnsinnstillingen for Oslo kommune for budsjettåret 1944/45. Dette dokument er mottatt med vemmelse og avsky i kommunale kretser. Foruten de som har sökt er det også tatt med en rekke personer som er foreslått flyttet opp av etatene.

Vi er klar over at enkelte söknader til dels er av gammel dato, og at dokumentet antakelig omfatter alle söknader om lönnsopprykking siden 1941. Det er av den grunn nödvendig å granske hver enkelt söknad av eldre dato, men ett må slåes tydelig fast, nemlig at kravet om ikke å gjöre noe for å oppnå personlige fordeler var gjort helt klart i presse, radio og ved paroler allerede ved årsskiftet 1942/43. Etter denne tid er parolen gjentatt gang på gang, og ingen blant kommunale lönnstakere kan si at de ikke har kjennskap til den. Ingen er ubekjent med at kampen mot nazifiseringen blant annet fikk uttrykk i fölgende 2 punkter:

1. Ingen söker stilling i stat eller kommune.
2. Ingen offentlig funksjonær eller arbeider söker annen offentlig stilling, avansement eller lönnsforbedring.

Disse 2 ting er det minste vi forlanger av gode nordmenn. Det er bevist at dette krav har skapt de största vansker for N.S. og tyskerne. Det har bremset på politiske avskjedigelser, forfölgelser og overgrep mot offentlige lönnstakere. Det har derigjennom blitt et viktig våpen i kampen for gjenreisningen av Norges frihet.

Det finnes ingen unnskyldning for de folk som har brutt solidariteten på dette område. Det er folk hvis holdning til vår kamp også for övrig er så svak at spörsmålet vil bli tatt opp om disse funksjonærer i det hele tatt skal fortsette i offentlig tjeneste med de kanskje enda sterkere krav til moral som kampen for freden vil stille. Det er også betenkelig og fordömmelig at de enkelte etater har tatt opp lönnsspörsmålet for lönnstakere i denne tiden. Vi forlanger en fullstendig utrensning av alle som har sviktet i kampen mot nazismen. Dette krav har vunnet hevd og er ansett som berettiget og nödvendig av våre lovlige styremakter. Ingen sviker må tro at vi i gleden over å ha vunnet seieren vil fare lempelig fram. Tvert imot vil det bli gått fram med den største strenghet mot dem som har brutt ut av rekkene.

I Aker er det gått ut beskjed om at söknad om lönnsforbedring må være sendt inn innen utgangen av året. Fall ikke for fristelsen til å söke. Dette er siste varsel, og vi skal love våre lesere å komme tilbake til lönnsinnstillingene for Oslo og Aker for budsjettåret 1945/46.

"EKTE" JÖSSINGER.

Gjennom våre tillitsmenn er vi gjort kjent med at enkelte overordnede tjenestemenn i kommunene har utmerket seg ved å legge så mange hindringer i veien som råd er for sine underordnede. Til advarsel for disse personer som har sett det som en oppgave å spre splid blant gode nordmenn vil vi idag dra fram eksempler. Hvis dette ikke hjelper, skal vi etterhvert behandle andre utskeielser av denne art.

En forvalter ved et av våre kommunale sykehus kalte i den förste vanskelige tiden etter okkupasjonen inn sine underordnede og gjorde dem klart at fra nå av var gjeldende overenskomster og tariffer satt ut av kraft. Det var ham som nå hadde myndigheten. Denne har han siden brukt til blant annet å gjennomföre endringer av lönns- og arbeidsforhold som har virket skadelige for lönnstakerne. At disse har protestert energisk er det ikke tatt det minste hensyn til. Tiltak som nazimyndighetene satte i verk er selvsagt fulgt til punkt og prikke. Har noen protestert er vedkommende blitt truet med arrestasjon og fengsling.

Likeledes har en kjöresjef og en verksmester ved Akers tekniske etater vist seg ytterst påpasselige med å få satt folk i arbeid, og etter arbeidernes og dermed den menige manns mening etter en feil metode. De passer begge på at tiden blir utnyttet 100 % for å få arbeidet utfört hva enten det gjelder norske eller tyske påleggs.

BORT MED SVIKERNE.

Assistent ved Oslo renholdsverk, Einar Stjernesund, har sökt og blitt godkjent av N.S.P.O.T. og ansatt som forvalter ved renholdsverket. Han skal bli fjernet når tiden kommer.

BLOKADEN AV OFFENTLIGE STILLINGER.

De av Kommunal-Nytts lesere som kommer i forbinnelse med deporterte fra Nord-Norge må gjöre oppmerksom på blokaden av kommunale stillinger. Bare sykehustjenester, brannvesen- og luftverntjeneste er unntatt. Særlig oppfordres de kommunale tjenestemenn fra Nord-Norge til ikke å la seg overföre til andre eller liknende stillinger i Syd-Norge. De administrasjonssjefer som i forbinnelse med de evakuerte tjenestemenn motarbeider parolen vil bli merket.

DET NYTTER.

Lærerstandens illegale fagorgan meddeler at en lærer som var avskjediget fra sin stilling er gjeninnsatt etter påtrykk fra skolestyret, idet barna ellers ville stå uten undervisning. Blokaden virker.

OVERTID.

Blant våre lesere har det hersket tvil om overtidsarbeidet. Prinsippet er at overtidsarbeidet skal innskrenkes mest mulig. I tvilstilfelle må en konferere med kolleger en stoler på. Spörsmålet er nå under utgreiing i alle detaljer, og resultatet vil bli gjort kjent gjennom ledd som har kontakt med de ansvarlige kretser.

NÅR NAZISTENE STYRER I AKER.

Innkjöpssjefen i Aker som er N.S. oppfordret i höst de kommunale lönnstakere til å levere inn sine potetanvisninger, så skulle han skaffe poteter. Nå i slutten av november sendte han anvisningene tilbake. Det meste han nå kan stille i utsikt er 100 kg. pr. husstandsmedlem, skjönt han vet at han ikke kan skaffe en eneste potet. Men så er han meget kry at han har skaffet erstatning, nemlig 4.500 kg. kålrot Og dette parti skal utdeles etter N.S. prinsipper, 50 kg. til familier med minst 3 barn. Og hva skal så de andre få? Jo! Han har fått kjöpt 2.000 pakker julelys som skal deles ut. Julestemning skal det bli selv om til og med poteten mangler på julebordet.

Sekretær Moe hos ordföreren i Aker er röket uklar med ordföreren og har fratrått sin stilling. Det ville være synd å si at han etterlater seg noe savn. Vi håper at en annen sekretær, Gleditsch, snart vil gjöre ham følge.

VIS FORSIKTIGHET!

Når noen blir arrestert er det en selvfölge at ingen som ennå er fri gir seg av med å fremkaste eller lansere hypoteser om årsakene til en fengsling. Det uhyggelige er at dette gjennom okkupasjonstiden ikke sjelden har vært gjort både i og utenfor Norge nettopp av den som regner seg som vedkommende arrestants gode venner og som sterkest har gitt uttrykk for sin dype beklagelse over hans sjebne.

For den som måtte vite noe er det en soleklar plikt å behold sin viten for seg selv, og de som intet vet må spare sin skarpsindighet til bedre formål enn direkte å skade den arrestertes sak ved å gi politiet impulser gjennom utidig snakk. La altså ikke en arrestasjon være signalet til gjettekonkurranser og heller ikke til nasjonal reklame for arrestanten, men til iakttakelse av ennå mere absolutt taushet.- Den som har særlige vanskeligheter med å styre sin tunge bör tenke seg i den arrestertes sted!